Prima instanţă: Judecătoria Căuşeni, sediul Ștefan Vodă (jud. Olesea Ciocîrtă-Rusu)
Dosarul nr. 2a-683/25
(2-23185840-02-2a-18022025)

D E C I Z I E

17 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ordine de apel, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelantul Serghei Mocanu, împotriva hotărârii Judecătoriei Căuşeni, sediul Ștefan Vodă din 11 decembrie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu împotriva lui Oleg Solonari privind încasarea prejudiciului material și moral,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 26 decembrie 2023, reclamantul Serghei Mocanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Solonari privind încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 21 aprilie 2022 în jurul orelor 14.32 în mun. Chişinău, strada Calea Moşilor intersecție cu strada Ismail, pârâtul Oleg Solonari conducând autoturismul de model ,,*****, a cărui proprietar este, a tamponat autoturismul de model *****, care î-i aparține reclamantului cu drept de proprietate.
Indică că, în urma, tamponării autoturismul *****, a fost deteriorat, pentru reparația deteriorărilor a achitat suma de 5.000,00 lei.
Notează că, prin decizia agentului constatator Victor Ghetmanenco din 21 aprilie 2022, Oleg Solonari a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier sus menționat şi i s-a aplicat conform art. 242 alin. (1) Cod contravențional, o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale şi 5 puncte de penalizare.

Solicită admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea de la Oleg Solonari, în beneficiul lui Serghei Mocanu, a sumei de 5.000,00 lei cu titlul de prejudiciul material, și a sumei de 10.000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și cheltuielile de judecată legate de examinarea cauzei.

Poziția instanței de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Căuşeni, sediul Ștefan Vodă din 11 decembrie 2024, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, la 17 decembrie 2024 prin intermediul oficiului poștal, apelantul Serghei Mocanu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Căuşeni, sediul Ștefan Vodă din 11 decembrie 2024, solicitând scutirea de la plata taxei de timbru, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.
4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 18 februarie 2025.
5. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 26 februarie 2025, s-a respins cererea apelantului Serghei Mocanu privind scutirea de la plata taxei de timbru. Nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelantul Serghei Mocanu. S-a acordat apelantului Serghei Mocanu, un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Centru a apelului motivat, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, a probelor invocate în susținerea apelului, și a dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei. S-a explicat apelantului, că în caz contrar, va avea loc restituirea cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.
6. La 17 martie 2025, apelantul Serghei Mocanu, a prezentat cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de timbru, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că la materialele cauzei nu este anexată dovada privind recepționarea încheierii Curții de Apel Centru din 26 februarie 2025 prin care nu s-a dat curs cererii de apel.

Argumentele părților:

7. În motivarea apelului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, instanţa de fond la judecarea cauzei a încălcat şi aplicat greșit normele de drept material, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care instanţa le-a considerat probate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente, concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanţele cauzei fapte care se încadrează în prevederile art. 386 din Codul de procedură civilă şi anume, la încasarea prejudiciului moral instanţa de fond nu a ținut cont de practica CtEDO care în cazuri similare, respectiv nu a motivat de care criterii sa condus şi au determinat instanţa sa stabilească respingerea cerinței. Prin urmare, respingerea cerinţelor este total nemotivată prin careva norme materiale, ca urmare nici nu poate să supună criticii o motivare a primei instanţe care lipsește în hotărârea integrală.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Căuşeni, sediul Ștefan Vodă din 11 decembrie 2024, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanţa de fond sau emiterea unei hotărâri noi prin care a încasa de la Oleg Solonari, în beneficiu lui Serghei Mocanu, cu titlu de prejudiciu moral suma de 10.000,00 lei şi prejudiciul material suma de 5.000,00 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

8. În şedinţa instanței de apel, apelantul Serghei Mocanu, a solicitat admiterea cererii de apel cu motivele de fapt și de drept invocate în instrumentul de atac.

Intimatul Oleg Solonari, în ședința instanței de apel, fiind legal citat cu scrisoare recomandată, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive.

Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

9. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
10. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelantul respectând acest termen.
11. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
12. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar

motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).

13. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
14. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
15. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
16. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
17. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
18. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
19. Instanţa de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o

garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

20. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
21. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
22. Conform art. 20 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22.12.2016 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, (în vigoare la momentul producerii accidentului), drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în posesiunea asiguratului se exercită faţă de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asigurătorului prevăzute în prezenta lege.
23. Potrivit art. 15 alin. (1) din aceiași Lege, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, precum şi în cazul în care, la data accidentului: a) utilizatorul nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între posesor şi asigurător; b) utilizatorul sau asiguratul nu posedă permis de conducere de categoria respectivă;c) utilizatorul sau asiguratul nu a respectat obligațiile tehnice legale cu privire la starea şi siguranța autovehic
24. Potrivit art. 16 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, (1) Asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru: a) partea din prejudiciu care depășește limitele despăgubirilor de asigurare prevăzute la art. 14 alin. (2) la data producerii accidentului, indiferent de numărul persoanelor păgubite şi de cel al persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei; b) pagubele produse la locul de muncă de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicul, utilizate ca utilaje sau instalații de lucru; c) pagubele produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare şi descărcare, aceste accidente constituind riscuri ale activității profesionale; d) pagubele produse ca urmare a transportului de produse periculoase (radioactive, inflamabile, explozive), acestea din urmă determinând sau agravând producerea de pagube, dacă riscul transportării unor astfel de produse este supus asigurării obligatorii; e) prejudiciul legat de poluarea mediului din cauza unui accident; f) pagubele pricinuite de dispariția sau distrugerea valorilor mobiliare, banilor, pietrelor prețioase, obiectelor din metale prețioase şi pietre prețioase, obiectelor de artă şi altor obiecte ale proprietății intelectuale; g) reducerea valorii bunurilor după reparație; h) pagubele

produse prin exploatarea autovehiculelor în cadrul întrecerilor şi antrenamentelor sportive, organizate în locuri special prevăzute pentru acestea; i) pagubele produse în situațiile în care răspunderea asigurătorului nu începuse ori încetase; j) prejudiciile produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice asigurate de răspundere civilă auto dacă au fost provocate de un autovehicul aflat în posesia lor; k) sumele pe care utilizatorul răspunzător de producerea pagubei este obligat să le plătească posesorului, care i-a încredințat autovehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea lui; l) sumele de recuperare a pagubei morale rezultate din accident. (2) Pentru recuperarea daunelor excluse din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto conform alin.(1), persoana păgubită este în drept să intenteze în instanţa de judecată acţiune civilă împotriva persoanei răspunzătoare de producerea accidentului.

25. Prin procesul verbal cu privire la contravenție nr.MAI05 280755 din 21.04.2022, Solonari Oleg, a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier și sancționat în baza art. 242 al.(1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 18 u/c și 5 puncte de penalizare.
26. La data de 21.04.2022, ora 14:30, conducând automobilul de model *****, în mun.Chișinău str.Calea Moșilor intersecție cu Ismail, nu a lăsat spațiu suficient față de autovehicolul precedent, în caz de frînare bruscă a acestuia i-ar permite să oprească evitînd coleziunea, ignorînd prevederile pct.49 RCR, ca urmare a comis ciocnirea cu automobilul de model ***** condus de Mocanu Serghei (f.d.11);
27. La momentul producerii accidentului rutier, răspunderea civilă a conducătorului auto, care conducea mijlocul de transport *****, a fost asigurată de compania de asigurare ASTERRA GRUP SA (f.d. 2 verso)
28. În conformitate cu art.1822 din Codul civil, prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părți (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terțului păgubit o prestație bănească (indemnizație ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.
29. Colegiul civil consider legală poziția instanței de fond că Mocanu Serghei, urma să-și exercite drepturile sale privind despăgubirea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier, vinovat de comiterea căruia este, Solonari Oleg, în fața SA ”Asterra Grup” or, cu certitudine s-a constatat că la momentul comiterii accidentului rutier, răspunderea civilă a fost asigurată de compania de asigurare în cauză.
30. Dat fiind că la momentul producerii accidentului rutier persoana vionovată de producerea acestuia, Solonari Oleg, avea poliță de asigurare valabilă, răspunderea civilă fiind asigurată de compania de asigurare, la caz, SA ”Asterra Grup”, ceea ce justifică soluția de respingere a cerinței de reparare a

prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier.

31. Referitor la capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral instanța menționează că, potrivit art. 16 alin. (1) lit. l) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, repararea dunelor morale cauzate prin accidentul rutier este exclusă din asigurarea obligatorie, iar potrivit alin. (2) din aceiași normă de drept persoana păgubită poate intenta în instanţa de judecată acţiune civilă împotriva persoanei răspunzătoare de producerea accidentului privind repararea prejudiciului moral.
32. Potrivit art.2036 alin.(1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.
33. În conformitate cu art.2037 Cod Civil (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.
34. Conform dispozițiilor art. 1998 alin. (1),(2) Cod Civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite s-au fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.
35. Astfel, legiuitorul statuează că răspunderea delictuală civilă survine în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate.
36. Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic, este obligatorie existența unui delict, care include în sine elementele obligatorii: - prejudiciul, - fapta ilicită, - raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și -

vinovăția.

37. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.
38. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.
39. În contextul raționamentelor Curții sus-indicate referitoare la satisfacțiile echitabile acordate prin prisma Convenției, Colegiul civil consideră concluzia instanței de fond prin care s-a constatat că în prezenta cauză stresul, flustrările cauzate lui Mocanu Serghei, nu depășesc pragul de veritate a satisfacției acordate prin simpla constatare a încălcării dreptului apărat, or, în urma accidentului produs, careva persoane nu au avut de suferit, reclamantul nu a suportat careva leziuni corporale, sau alte leziuni ale integrității corporale, totodată instanța constată că contravenția a fost comisă din imprudență de către Solonari Oleg.
40. Simplul fapt că a fost demonstrată vinovăția lui Solonari Oleg, acesta fiind supus și pedepsei contravenționale pentru fapta comisă, aduce o satisfacție cu efect compensatoriu apelantului, Mocanu Serghei, care a fost victima accidentului rutier.
41. În consecință, instanța de apel concluzionează că motivele invocate în cererea de apel sunt nefondate, iar hotărârea Judecătoriei Căuşeni, sediul Ștefan Vodă din 11 decembrie 2024 este legală și întemeiată, motiv pentru care urmează a fi menținută.
42. Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat just normele de drept material incidente, iar motivele de apel nu infirmă legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.
43. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelantul Serghei Mocanu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Căuşeni, sediul Ștefan Vodă din 11 decembrie 2024.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan